

DUCH VÁNOČ SE NABĚHÁ

„No nazdar. To bude problém.“ Týden před Vánoci se vzdorovitý profesor plahočil po hlavní ulici a snažil se koupit na vánoční stůl husu. Dávno před Charlesem Dickensem, kdy jeho pan Scrooge poslal „toho nejlepšího, největšího krocana“ na stůl Boba Cratchita, byla tradičním vánočním pokrmem v Anglii husa. Krocana, který se do Evropy dostal ze severní Ameriky v 16. století, však husu od všech řezníků vytlačil. Profesorova rodina však už měla plné zuby krocana salátu, krocana sendvičů a krocana kari, které musela jíst ještě dloouho po Vánocích, a proto se rozhodla, že si dá pro změnu husičku. A profesor ji měl sehnat, jen to nechal na poslední chvíli.

Jeden řezník za druhým mu říkal to samé: „Měl jste si ji objednat už před párem týdny.“ „Husu teď nikde neseženu,“ nebo „Dnes o husu nikdo nestojí,“ a dokonce „Husu? Vždyť je to hrozně mastné. Co takhle výborný krocana? Ten vám dloouho vydrží.“ Uááááá!

Profesor se poražen vrátil do auta a rozjel se k domovu. Už se setmělo a cestou přes vesnici zahlédl světlo nad malým krámkem, kterého si dřív nevšiml - nezávislý řezník, dobře zásobený, pěkné nasvícený a s krámkem plným zákazníků. „Vida,“ pomyslel si, „to se už dnes tolík nevidí. No, zkusím to ještě jednou.“

Když se připojil k svátečně naladěnému davu uvnitř, povšiml si nápisu na zdi:

Deset přikázání dobrého obchodníka:

1. Zákazník je pro můj obchod to nejdůležitější.
2. Zákazník není závislý na nás, my závisíme na zákazníkovi.
3. Zákazník nás v práci neruší, je jejím cílem.
4. Zákazník nám prokazuje svou návštěvou laskavost, není to tak, že my mu prokazujeme laskavost tím, že jej obsloužíme.
5. Zákazník je součástí našeho obchodu, není vetřelec.
6. Zákazník není jen statistickou položkou: je to živá lidská bytost, která má stejně jako my, pocity a potřeby.
7. Zákazník tu není od toho, abychom se s ním hádali nebo s ním poměřovali svou chyrostí.
8. Zákazník k nám přichází s přáním, my jsme tu od toho, abychom toto přání splnili.
9. Zákazník si zaslouží nejzdvořilejší a nejpozornější chování, jakého jsme schopni.
10. Zákazník nám i všem ostatním obchodníkům přináší živobytí.

„Veselé Vánoce, co pro vás mohu udělat?“ pozdravil řezník.

„Máte husu?“ optal se opatrně profesor.

„Teď tady žádná není, ale můžu vám ji sehnat. Jak velkou chcete?“

Později, v místní hospodě, se hovor stočil na jídlo. „Už jste někdy byli u toho skvělého řezníka ve vedlejší vesnici?“

„Skvělý řezník? Ale no tak. Řezník je řezník!“

„Tenhle ne, udělá pro vás všechno. Je to fajn chlap.“

Poučení: Nemusíte být velcí, abyste byli skvělí.